

Միպիւ

Սրտաբեկում

Ո՛հ, սրբտիս մեջ փայլող բոցը կըմարի.
Խոնջ իդձերու տարտամ հույլ մը մեղմաբար
Կ'անոսրանա, ինչպես խունկը համպարի,
Ու կը ցնդի հեք հույսերուս պես հիմար:
Ու կը ցնդի հեք հույսերուս պես հիմար
Բոցը որմն կյանքիս մեջ լույս կը թորի.
Կը նըվաղին հուր տենչանքներս իմ համառ,
Ինչպես հատնող վանկերն հետին կիթառի:
Ինչպես հատնող վանկերն հետին կիթառի,
Կը քայքայվին հոգվույս երգերն իմ տիպար,
Եվ սրբտիս մեջ սուրբ արյուննս կը սառի
Հալոցեն դուրս նետված գերթ կույտ մը կապար:
Հալոցեն դուրս նետված գերթ կույտ մը կապար
Կամ առաթուր ինչպես բեկոր մը քարի,
Հոգիս՝ սառած, անբույս, անջուր առապար,
Իր շուքեն գատ ոչինչ իրեն կը փարի:
Իր շուքեն գատ ոչինչ իրեն կը փարի,
Ջի ավյունը, կյանքիս բոցեղ այդ լամպար,
Մըթնոլորտին ներքը խոնավ փապարի,
Կը շիջանի հեք հույսերուս պես հիմար:
Կը շիջանի հեք հույսերուս պես հիմար,
Կ'անոսրանա ինչպես խունկը համպարի
Խոնջ իդձերու տարտամ հույլ մը մեղմաբար.

Ո՛հ, սրբտիս անջ փայլող բոցը կը մարի:

1908